

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012201074
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012201074.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: M. C., bytom T. D. XXX, N. L., proti žalovanému: Obec Veľký Cetín, Kostolná 1, Veľký Cetín, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného č. 67/2011 z 28. júna 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/1/2013-127 z 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/1/2013-127 z 31. januára 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením podľa § 250d Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o návrhu žalobcu na zrušenie uznesenia obecného zastupiteľstva obce Veľký Cetín o neschválení žiadosti C.. M. C., T. D. XXX, N. L. na obsadenie funkcie hlavného kontrolóra obce Veľký Cetín.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na ustanovenie § 250zf OSP, z ktorého vyplýva, že na podanie návrhu o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva je aktívne procesne legítimovaný výlučne prokurátor, a to iba v prípade, že nebolo vyhovené jeho protestu. Žalobca nie je aktívne procesne legítimovaný na podanie návrhu, ktorým sa domáha zrušenia uznesenia obecného zastupiteľstva, nakoľko okruh účastníkov ustanovuje priamo § 250zf ods. 2 OSP. Z uvedeného dôvodu krajský súd konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože návrh podal niekto, kto na to nebol oprávnený.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Tvrdil, že uznesenie krajského súdu úplne zlyhalo a je zmätočné, nejasné a „mútne“. Žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa tretej hlavy piatej časti OSP, aj keď svoj návrh označil ako „Opravný prostriedok podľa § 250l až 250s OSP“. Predložená vec podľa žalobcu spadá do právomoci súdov SR, pričom poukázal na to, že

napadnuté rozhodnutie sa dotýka základných ľudských práv a slobôd, a preto zastavenie konania zo strany krajského súdu je protiprávnym postupom. Žalobca tiež namietal porušenie jeho práva na zákonného sudcu, nakoľko v prejednávanej veci rozhodol senát, pričom podľa žalobcu mal rozhodovať samosudca. V odvolaní žalobca tvrdil, že tým, že sa prihlásil do voľby hlavného kontrolóra obce, stal sa účastníkom správneho konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Žalobca tiež nesúhlasil s postupom krajského súdu, ktorý nepribral do konania ďalšieho účastníka správneho konania, a to účastníkov správneho konania vo veci voľby hlavného kontrolóra obce. Krajský súd podľa neho postupoval nezákonne aj z dôvodu, že konanie zastavil, hoci nerozhodol o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobca tiež namietal, že krajský súd nenariadil vo veci pojednávanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), napadnuté uznesenie preskúmal v zmysle § 212 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V prvostupňovom súdnom konaní sa navrhovateľ domáhal zrušenia uznesenie obecného zastupiteľstva vo Veľkom Cetíne č. 67/2011 z 28. júna 2011 o obsadení funkcie hlavného kontrolóra Obce Veľký Cetín.

Do právomoci súdov v správnom súdnictve patrí preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov (§ 244 ods. 1 OSP). Do výkonu správneho súdnictva prináležia rôzne druhy konaní, upravené v piatej časti OSP. Ustanovenie § 250zf OSP, systematicky zaradené do siedmej hlavy piatej časti OSP, upravuje konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku. Uznesenie o voľbe hlavného kontrolóra obce je uznesením obecného zastupiteľstva obce a jeho preskúmanie sa spravuje ustanovením § 250zf OSP. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že podmienkou na súdny prieskum uznesení obecného zastupiteľstva je, že návrh môže podať len prokurátor, a to v prípade, ak obecné zastupiteľstvo nezruší na základe jeho protestu svoje uznesenie.

Uznesenie o voľbe hlavného kontrolóra obce nie je individuálnym správnym aktom, ktorým správny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy a proti ktorému by bolo možné podať opravný prostriedok podľa § 250l a nasl. OSP. Jeho preskúmanie v správnom súdnictve umožňuje zákon za splnenia vyššie uvedených podmienok (§ 250zf OSP). Je pritom absolútne irelevantné, že žalobca svoje podanie označil ako „Opravný prostriedok podľa § 250l až 250s OSP“. Súd posudzuje podanie účastníkov podľa jeho obsahu a z návrhu žalobcu nepochybne vyplýva, čoho sa v konaní domáha. Predmetnom konaní, podľa vôle žalobcu, malo byť preskúmanie uznesenia obecného zastupiteľstva. Procesný postup a podmienky tohto súdneho prieskumu určuje zákon (OSP) a nezávisia od vôle žalobcu.

Odvolací súd dospel k rovnakému právnemu záveru ako krajský súd rozhodujúci vo veci, a to pokiaľ ide o ustálenie predmetu konania, a následne aj v otázke splnenia podmienok konania. Nakoľko aktívne procesne legitimovaným subjektom môže byť v tomto konaní len prokurátor, v prípade podania návrhu žalobcom išlo o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že návrh podala neoprávnená osoba.

K námietke žalobcu, že krajský súd pred rozhodnutím vo veci nerozhodol o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, resp. o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, najvyšší súd uvádza, že súdy v prvom rade skúmajú svoju právomoc vo veci konať. Vzhľadom na záver o neodstrániteľnom nedostatku podmienok konania, ku ktorému dospel krajský súd, nebolo dôvodné a účelné, aby súd skúmal a rozhodoval o ďalších procesných postupoch, ktoré by mali zmysel a opodstatnenie len v prípade existencie a vedenia meritórneho konania o návrhu žalobcu.

Krajský súd postupoval v zmysle ustanovení zákona, keď rozhodol vo veci v senáte zloženom z predsedu a dvoch sudcov. Prvostupňový súd sa riadil ustanovením § 246b OSP, z ktorého vyplýva, že krajský súd vo veciach podľa § 250zf OSP rozhoduje v senáte. K tejto námietke žalobcu odvolací súd len tak na okraj poznamenáva, že aj v prípade, ak je súd rozhodujúci vo veci nesprávne obsadený v tom zmysle, že namiesto samosudcu rozhoduje senát, nejedná sa o vadu konania odôvodňujúcu zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom.

V situácii, keď súd konanie zastavuje z dôvodu absencie podmienok vo veci konať, nie je zákonný dôvod nariaďovať vo veci pojednávanie, ako sa toho domáhal žalobca. Z § 114 ods. 1 a § 115 OSP vyplýva, že v prípade zastavenia konania súd pojednávanie nenariaďuje, ústne pojednávanie sa uskutočňuje za účelom prejednávania veci samej. V tomto prípade sa súd vecou žalobcu nezaoberal meritorne, nakoľko ešte pred začatím konania vo veci dospel k záveru o neexistencii zákonných podmienok na rozhodovanie o návrhu, v dôsledku čoho je vylúčená možnosť prejednávania veci samej, teda rozhodovanie o predmete konania v zmysle žalobného návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je v správnom súdnictve určený zákonom, bez ohľadu na skutočnosť, koho za žalovaného označil žalobca, najvyšší súd za žalovaného označil obec, ktorá ako právnická osoba má právnu subjektivitu (§ 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov) a tiež jej postavenie účastníka konania vyplýva z ustanovenia § 250zf OSP. Obecné zastupiteľstvo (ktoré označil za žalovaného žalobca) ako orgán obce právnu subjektivitu nemá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.